

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.166/2016/5.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Osztovits András előadó bíró

. Farkas Attila bíró

A felperes: P.Á.

A felperes képviselője: Dr. Rózsa Péter ügyvéd

Az alperes: L. Zrt.

Az alperes képviselője: Kolozsvári & Waldmann Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Kolozsvári Renátó ügyvéd

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Szegedi
Törvényszék 2.Gf.40.180/2015/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Szegedi Járásbíróság
7.P.23.210/2014/26. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 320.000 (háromszázhuszezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] 2007. december 17-én a felperes egy M típusú kisfurgon jármű vásárlásának finanszírozása céljából az alperes jogelődjével kölcsönszerződést kötött, amelynek alapján az alperes jogelődje 3.200.000 Ft kölcsönt nyújtott. A szerződés a mértékadó devizanemet CHF-ben határozta meg és rögzítette többek között azt is, hogy a felperesnek 72 db, egyenként 59.561 Ft részletben kell törlesztenie. A kölcsönszerződést az alperes jogelődjének képviseletében a finanszírozott gépjármű eladójának, a T-A Kft-nek az alkalmazottja, B T írta alá. 2015. február 20-án az alperes törvényes képviselői B T eljárását utólag jóváhagyták.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását kérte arra hivatkozással, hogy az nem felel meg a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 47. §-ában rögzített feltételeknek, mivel a perbeli szerződésnek az alperesi jogelőd részéről történő aláírása nem felel meg ennek. Álláspontja szerint a szerződés tartalmi okból is semmis a Hpt. 210. §-ába és 213. §-ába ütközik, mivel nem tartalmazza az ügyleti kamat éves százalékos mértékét, a teljes hiteldíj mutató számítása során pedig nem vettek figyelembe esetleges költségeket. Az alperes semmilyen tájékoztatást nem adott az árfolyam kockázatáról, az árfolyam változásnak a törlesztő részlet összegére gyakorolt hatásáról, nem készített kockázatfeltáró nyilatkozatot, ezért a szerződés a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésébe is ütközik. Arra is hivatkozott, hogy a szerződésben rögzített „mértékadó devizanem: svájci frank” kikötés értelmetlen és ellentmondó, ebből következően semmis, mivel a felperes a kölcsön összegét forintban igényelte és azt az alperes forintban folyósította. A semmisség jogkövetkezményeként a Ptk. 237. § (1) bekezdése alapján az eredeti állapot helyreállítását kérte akként, hogy a bíróság 2.747.336 Ft összeg megfizetésére kötelezze az alperest.
- [3] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megítélése szerint a peres felek között nem fogyasztói, nem fogyasztási kölcsönszerződést jött létre, mivel a szerződés megkötése előtt a felperes úgy nyilatkozott, hogy a gépjárművet vállalkozói vagyonként kívánja nyilvántartásba venni. Az elsőfokú bíróság szerint az alperesi jogelőd és az autókereskedés között ügyleti képviseleti megállapodás jött létre, amely alapján az ügyleti képviselő szerződést köthetett. Nem találta megállapíthatónak a Hpt. 210. § (2) bekezdésének sérelmét sem, mivel ezen jogszabályi rendelkezés alapján nem szükséges kamatot, költséget, egyéb díjat százalékos mértékben feltüntetni, elengedő ha azok mértéke a szerződésből megállapítható. Álláspontja szerint - figyelemmel a 6/2013. PJE határozatra - nem értelmetlen vagy ellentmondó a svájci frank mint mértékadó devizanemre utaló szerződéses rendelkezés sem.
- [5] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel azt állapította meg: azáltal, hogy az alperes az álképviselő aláírását utólag jóváhagyta, a szerződés érvényessé vált, így nincs jelentősége annak, hogy B T a szerződés aláírásakor nem a munkaadójának cégbélyegzőjét használta. A másodfokú bíróság

szerint a Hpt. 210. § (2) bekezdésének értelmezése körében a felperes tévesen hivatkozott arra, hogy az ügyleti kamat mértéke megegyezne a svájci frank LIBOR kamatával, mivel az üzletszabályzat szerint ez a LIBOR kamat referencia kamat, amely nem az induló ügyleti kamat mértéke. Amennyiben a szerződéskötéskor meghatározott összes törlesztő részletből kivonásra kerül a tőkerész, úgy az ügyleti kamat megállapítható, amely ekként megfelel a hivatkozott jogszabályi rendelkezésnek. Érdemben nem vizsgálta a felperes azon érvelését, miszerint az üzletszabályzat nem vált a szerződés részévé, mivel annak vizsgálatát a Pp. 235. § (1) bekezdése megítélése szerint kizárta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a felülvizsgálati kérelmében pontosan megjelölt tartalmú határozat meghozatalát, másodlagosan az eljárt bíróságok új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a perbeli kölcsönszerződés fogyasztói szerződésnek minősül. A szerződés fogyasztói jellegére tekintettel kérte annak megállapítását, hogy a szerződés létre sem jött, vagy amennyiben létrejött, akkor érvénytelen, melynek jogkövetkezményeként a határozathozatalig terjedő időre kérte azt hatályossá nyilvánítani az általa pontosan megjelölt összeg erejéig. Amennyiben a Kúria megítélése szerint a perbeli kölcsönszerződés nem fogyasztói szerződés, úgy kérte annak megállapítását, hogy az létre sem jött és jogkövetkezményként a határozathozatalig terjedő hatályossá nyilvánítását kérte. Negyedlegesen arra hivatkozott, hogy ha a perbeli szerződés nem fogyasztói szerződésként mégis létrejött, akkor a Kúria állapítsa meg annak érvénytelenségét és jogkövetkezményként a határozathozatalig terjedő időre nyilvánítsa hatályossá. Ötödlegesen annak megállapítását kérte, hogy az üzletszabályzat nem vált a szerződés részévé. Hatodlagosan a CHF LIBOR mint ügyleti kamatlábbal történő elszámolásra kérte kötelezni az alperest. Hetedlegesen annak megállapítását kérte, hogy amennyiben a Kúria álláspontja szerint a perbeli szerződés nem fogyasztói szerződésként érvényesen létrejött és az üzletszabályzat a szerződés részévé vált, úgy a felek a szerződésben fixen rögzített fizetési ütemezés alapján kötelesek elszámolni.
- [7] Felülvizsgálati kérelmében részletesen kifejtette, hogy a másodfokú bíróság a Hpt. 213. § (1) bekezdésébe, 210. § (1) és (2) bekezdésébe, 2. számú melléklet értelmező rendelkezések I.11. pontjába, Ptk. 205. § (2) bekezdésébe, 117. § (2) bekezdésébe, 200. § (2) bekezdésébe, 217. § (1) bekezdésébe, 522. § (2) bekezdésébe, a Pp. 206. § (1) bekezdésébe és a 221. § (1) bekezdésébe ütköző módon hozta meg határozatát.
- [8] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [9] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt a hivatkozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.
- [10] A felperes igen terjedelmes felülvizsgálati kérelmében eltérő jogcímekre hivatkozással, eltérő összegekben kérte az alperes marasztalását. Ezek közül egy olyan felülvizsgálati kérelme volt, amely alapján követelése - és ezáltal a felülvizsgálati kérelemmel vitatott érték - meghaladta a hárommillió Ft-ot. A Pp. 271. § (2) bekezdésében írtakra figyelemmel azon felülvizsgálati kérelmei, amelyekben a marasztalási összeg a hárommillió Ft-ot nem érték el érdemben nem voltak vizsgálhatóak. A meg nem határozható pertárgy értékű felülvizsgálati kérelme pedig azért nem volt érdemben vizsgálható, mivel felülvizsgálati kérelmében felperes nem állította és azzal kapcsolatos érveit sem fejtette ki, hogy a jogerős ítélet azon megállapítása, - amely szerint a Pp. 235. § (1) bekezdése zárta ki annak a másodfokú eljárás során történő vizsgálatát, hogy az üzletszabályzat nem vált a szerződés részévé - jogszabálysértő.
- [11] A Kúria a fent kifejtettekre tekintettel, csak azon felülvizsgálati kérelmet vizsgálhatta, amely arra irányult, hogy állapítsa meg: a szerződéses ügyleti kamat megegyezett a CHF LIBOR kamattal. A felperes szerint ez felelt meg a Hpt. 210. § (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek.
- [12] A Kúria e körben utal arra, hogy a szerződés részévé vált üzletszabályzat I/18/c) pontja szerint a mértékadó kamatláb a 3 havi CHF LIBOR volt. Önmagában ezen kifejezés használata igazolja, hogy az nem volt azonos az ügyleti kamattal. Amennyiben a fenti referencia kamat megegyezett volna az ügyleti kamattal, szükségtelen lett volna a kamat számítására vonatkozó üzletszabályzati rendelkezés, illetve a szerződésben rögzített THM nem lehetett volna 11,91%, figyelemmel a szerződéskötés idején irányadó referencia kamat értékre.
- [13] A szerződés és annak elválaszthatatlan részét képező üzletszabályzatban a felek ügyleti kamatként a fenti referencia kamatban, valamint kamatfelárban állapodtak meg (Ezen megoldás alkalmazásának a szerződéskötéskor szokásos voltát az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló 2014. évi LXXVII. törvény rendelkezései igazolják.) A perbeli szerződéses konstrukcióban a referencia kamat állandóan változott, változhatott. A kamatfelár százalékos mértéke a szerződésben nem került meghatározásra, ahogy az induló kamat százalékos mértéke sem.
- [14] A Kúria osztotta a másodfokú bíróság azon jogi álláspontját, hogy tekintettel az üzletszabályzat I/15. pontjában írtakra is a kamat abszolút mértékben meghatározásra került a szerződésben, az nem volt más, mint a visszafizetendő összeg és a kölcsön adott tőke

különbözete, vagyis 1.088.392 Ft. A felperes azon hivatkozása, miszerint ezen összegbe beépítésre került a kereskedői, alperesi irodai jutalék, a vagyonbiztosítás integrált casco díja csak azt jelenti, hogy ezeket a fenti kamaton felül az alperes már nem érvényesítheti.

- [15] A Kúria e körben utal arra, hogy pénzügyi intézmények által kötött kölcsönszerződések szükséges tatalmi eleme a kamat, ugyanakkor nem szükséges, de lehetséges elemei lehetnek egyes költség és díjak. Önmagában az, ha ezen költségelemek a kamatba beépítésre kerülnek, nem jogszabályba ütköző. A Kúria megítélése szerint az a körülmény, hogy az alperes bizonyos költségelemeket (nem valamennyit, ezt a felperes sem állítja), a kamatban érvényesített, a szerződés érvénytelenségét nem eredményezi.
- [16] A Kúria mindezekre figyelemmel a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [17] A felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes - figyelemmel a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseire, az alperes jogi képviselője által ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló - felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. A felperes az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 15. §-a alapján köteles az államnak megfizetni.
- [18] A Kúria döntését tárgyaláson hozta meg.

Budapest, 2016. december 13.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk. előadó bíró, Dr. Farkas Attila sk. bíró